

[Justitsministeren.]

Højesteretsdommen er den endelige Afgørelse i Straffesagen mod ham.

Af hvad jeg her har sagt vil det fremgaa, at jeg ikke vil kunne medvirke til Gennemførelsen af Lovforslagets sidste Halvdel, Bestemmelsen om Konfiskation, og at jeg ogsaa vil finde det urigtigt at gennemføre det første Afsnit, Forslaget, som alene gaar ud paa at fratage Lensgreve Schimmelmänn hans danske Statsborgerret. Derimod vil jeg ikke kunne indvende noget imod, at man tager Anledning af Forslaget til at drøfte i et Udvalg, om der kunde være Anledning til, at vi her i Landet i Lighed med, hvad Tilfældet er i andre Lande, søger tilvejebragt Lovhjemmel for, at Udlændinge, som har erhvervet dansk Indfødsret, igen kan miste Indfødsretten, naar de ikke fyldestgør de Forudsætninger, som har ligget til Grund for, at de er blevet optaget som Borgere i det danske Samfund.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Aksel Larsen): Jeg har desværre ingen Anledning til at takke den højtærede Justitsminister for velvillig Indstilling over for vort Lovforslag, selv om jeg ganske vist maa takke ham for væsentlige Dele af den Tale, han har holdt, og de Synspunkter, han dér har fremført. Det glæder mig, at den højtærede Justitsminister, der mere end nogen anden ved Besked om disse Forhold, bekræfter, at da Straffelovstillægget blev drøftet og udformet i Samlingsregeringen, var det konkret bl. a. Lensgreve Schimmelmänn, man tænkte paa. Alle, der udtalte sig, udtrykte den Opfattelse, at Loven burde formes saadan, at man var sikker paa, at Lensgreve Schimmelmänn fik alle sine Ejendomme konfiskeret, det er rigtigt nok, men alligevel tog man dengang Afstand fra at udforme Lovforslaget saaledes, at dette blev direkte sagt. Man forklarede, at man maatte overlade til Domstolene at forvalte Lovene, man burde ikke skride direkte ind. Saa vidt jeg imidlertid har forstaaet den højtærede Ministers Tale nu, vilde det ikke have været stridende hverken mod Grundloven eller andre grundlæggende Lovbestemmelser i det danske Samfund, om man havde formuleret Straffelovstillægget saaledes, at visse bestemte Kategorier, hvortil Lensgreve Schimmelmänn hører, skulde fradømmes

deres Ejendom. Det vilde altsaa have været muligt at formulere Straffelovstillægget saaledes, at Domstolene ikke dér havde haft noget frit Valg. Jeg vilde ønske, at den højtærede Justitsminister havde sagt det samme, dengang vi diskuterede Lovforslagets Udformning i Regeringen. Over for mig, der ikke er Jurist, blev det hævdet, at det kunde man ikke. Hvis jeg dengang havde faaet det at vide, jeg nu har hørt, vilde jeg naturligvis i Regeringen have insisteret paa en saadan Udformning af Lovforslaget, at der ingen Tvivl kunde være.

I øvrigt har Erfaringen vist, hvad jeg udførligt har dokumenteret i min Forelæggelsestale, at der her i Danmark findes Dommere, som ikke har Vilje til at rette sig efter Straffelovstillæggets Aand og Mening og koncentrerer deres Bestræbelser om at frikende Kong Salomon, hvor de dømmer Jørgen Hattemager. Naar der hos den Regering og Rigsdag, der var ansvarlig for Straffelovstillæggets Udformning og Opvejelse til Lov, var den Forudsætning, at Loven bl. a. skulde bevirke, at Lensgreve Schimmelmänn og andre af de store Landsforrædere fik deres Ejendomme konfiskeret, er det berettiget at sige, at saa er det Dommerne, der handler stik imod disse Forudsætninger for og denne Mening med Straffelovstillægget, saa er det Dommerne, som af ond Vilje behandler de store Landsforrædere mildt, medens de har været villige nok til at tage haardt nok fat paa Marinevægtene og den Slags Smaafolk. Naar dette er konstateret, er der saa meget mere Grund for Rigsdagen til at gribe ind, saa meget mere juridisk og formelt berettiget er det for Rigsdagen at gribe ind.

Muligvis kunde man undvære Vedtagelsen af en Lov som den, der foreslaas af os, hvis man gik den Vej, den højtærede Justitsminister i Dag har anvist, og gennemførte en Ændring af Straffelovstillægget, saaledes at det klart blev udtrykt, at Konfiskationsparagraffen i fuldt Omfang skal anvendes over for visse Kategorier, og at Domme, som ikke er i Overensstemmelse med dette, skal optages til Revision. Imidlertid har jeg ikke hos den højtærede Justitsminister sporet nogen Velvilje til at medvirke til noget saadant. Jeg ved ikke, om større Velvilje er at finde hos de øvrige Partiers Ordførere, men hvis man ikke vil gaa den